

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/263/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813203894
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7813203894.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Adriany Murínovej, vo veci žalobcu CD Consulting, s. r. o., Praha, Politických vězňů 1272/21, Česká republika, IČO: XX XXX XXX, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., Bratislava, Grösslingova 4, IČO: XX XXX XXX, proti žalovanej O. Y., Z., S.. U. X, za účasti vedľajšieho účastníka OZ Spolok právnej ochrany spotrebiteľa, Košice, Čajakova 1, IČO: XX XXX XXX, zast. JUDr. Jánom Dorkinom, advokátom Advokátskej kancelárie v Rožňave, Nám. baníkov 33, o zaplatenie 905,01 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 8C/362/2013-93 z 19.2.2015 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

Pripúšťa čiastočné späťvzatie v rozsahu zmluvného úroku 0,19 % denne, zrušuje rozsudok v tejto časti a konanie zastavuje.

P o t v r d z u j e rozsudok v ostatnej časti.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa (ďalej len súd) žalobu žalobcu zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov tohto konania.

Žalobca žalobou žiadal podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady /ES/ číslo 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, vydanie rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu vo výške 905,01 eur, zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne zo sumy 905,01 eur od 1.5.2011 až do zaplatenia, 6 % ročný úrok zo zmenkovej sumy 905,01 eur od 15.6.2011 až do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy, teda 3,02 eur a náhradu trov konania. Žalobca poukázal na to, že indosatár je nadobúdateľ všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavila žalovaná 2.6.2010 na zmenkovú sumu 905,01 eur, pričom sa zaviazala aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 1.5.2012. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia. Do jej textu bol poňatý záväzok žalovanej zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu spolu s 0,25 % denným úrokom od 1.5.2012. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, pričom vystaviteľ doposiaľ nič nezaplatil. Nakoľko zmenková listina je opatrená doložkou "bez protestu", indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou. Žalobca žiadal, aby podľa článku 7 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007 vydal rozsudok, ktorým uloží žalovanej do troch dní uhradiť žalobcovi zmenkovú istinu s príslušenstvom. Žalobca nežiadal nariadiť pojednávanie a k žalobe pripojil listinné dôkazy, a to výpis z obchodného registra a originál zmenky vystavenej žalovanou 2.6.2010 na zmenkovú sumu 905,01 eur s príslušenstvom.

Vykonal dokazovanie v súlade s článkom 7 ods.1 písm. b/ v spojení s článkom 9 ods.1 až 3 nariadenie č. 861/2007, a to oboznámením sa so Zmenkou z 2. 6. 2010, ako aj so Zmluvou o úvere uzavretou medzi predchodcom žalobcu Pohotovosť s.r.o. Bratislava a žalovanou, vrátane všeobecných podmienok

poskytnutia úveru. Z originálu zmenky predloženej žalobcom vystavenej žalovanou s údajmi, ktoré reprodukoval, zo zmluvy o úvere uzavretej medzi Pohotovosť s.r.o. Bratislava a žalovanou vyplynulo, že žalovaná sa zaviazala zaplatiť požičanú sumu, zvýšenú o príslušný poplatok a konštatoval, že v zmluve o úvere nie sú uvedené úroky z úveru ani RPMN. Citoval z článku 11 a 17 všeobecných podmienok poskytnutia úveru a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná, preto ju zamietol.

Zistil, že podaná žaloba spĺňa podmienky na konanie v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, uviedol, že v prvom rade posúdil platnosť zmenky z hľadiska jej formálnych náležitostí vyžadovaných zák. č. 191/1950 Zb. - zákon zmenkový a šekový, že predložená zmenka je vlastnou zmenkou, ktorá je upravená v článku 1 druhej časti zákona.

Citoval znenie § 75, § 77 ods. 1,2,3, § 5 ods. 1,2,3, § 11 ods. 1,2,3, § 48 ods. 1,2,3,4, § 33 ods.1,2 zák. č. 191/1950 Zb. a zistil, že ide o vlastnú zmenku, ktorá má uvedené dve možnosti zaplatenia, čo spôsobuje jej absolútnu neplatnosť. V zmenke sú totiž uvedené dva údaje o zročnosti, čo spôsobuje neurčitost' dohody o zročnosti v súlade s § 37 ods.1 O. z. (ktorého znenie citoval), že neurčitý údaj zročnosti zmenky je spôsobený zápsmi údajov na zmenke, keď zo zápis "zaplatím za túto zmenku pre predložení" je uvedená zročnosť zmenky na videnie a z údaj "na platenie predložiti" v lehote štyroch rokov od vystavenia" je uvedená zročnosť zmenky na určitý čas po dáte vystavenia. Jedná sa teda o neurčitý údaj zročnosti, resp. o zročnosť postupnú, ako je to uvedené v § 33 ods.2 zák. č. 191/1950 Zb. Takáto zmenka sa považuje za neplatnú /rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1Obdo/59/2010/. Dospel k záveru, že predložená zmenka žalobcom nemala náležitosti podľa 33 ods.1 zák. č. 191/1950 Sb., a preto je v zmysle ods. 2 citovaného paragrafu neplatná, preto žalobu zamietol.

Konštatoval, že zároveň posúdil uplatnený nárok aj v súvislosti s právnou úpravou viažucou sa na ochranu spotrebiteľa z dôvodu, že predložená zmenka bola vystavená ako súčasť zmluvy o úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou. Uviedol, že v konaniach o právach z indosovanej zmenky v zásade neskúma kauzu pôvodného právneho vzťahu, z ktorého zmenka vznikla. Právna konštrukcia indosácie zmenky s využitím

tretej osoby umožňuje od žalovaného ako spotrebiteľa vymôcť jednak plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky a jednak plnenie úrokov a poplatkov v rozpore s povinnosťou poskytovateľa úveru uvádzať v zmluvách ročnú úrokovú sadzbu a RPMN.

Nie je možné totiž prehliadať možné zneužitie zmenkového inštitútu v neprospech na jednej zmluvnej strane. Nakoľko zmenka bola vystavená žalovanou v súvislosti s uzavretou spotrebiteľskou zmluvou o úvere, súd ex offio preskúmal zmluvné podmienky v časti vyplňacieho práva zmenky a preto bez platnej dohody o vyplňacom práve nemôže byť platná zmenka. V danom prípade postupoval podľa O. s. p., O. z. a z. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v súlade so Smernicou Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, smernicou 2008/48/EHS a smernicou č. 2005/29/ES. Citoval znenie čl. 2 písm. a/, čl. 3 ods.1,2 smernice 93/2013 EHS.

Poukázal na § 121 O. s. p. a uviedol, že v zmysle cit. ust. netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti, ako aj právne predpisy uverejnené alebo oznámené v Zbierke zákonov Slovenskej republiky a právne záväzné akty, ktoré boli uverejnené v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev a v Úradnom vestníku Európskej únie.

Citoval znenie § 52 ods.1,2, § 53 ods.1,2,4 písm. k/ a 5, § 54 ods.1,2 O. z., § 4 ods.6 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy,

Podľa § 37 ods.1, § 39 O. z. a mal za to, že zmenka slúži ako zabezpečovací právny prostriedok zo spotrebiteľského vzťahu, pričom v rozsudku Európskeho súdneho dvora sp. zn. C - 419/2011 zo 14.3.2013 /Česká sporiteľňa, a.s. proti Geraldovi Feichterovi/ samotný Európsky súdny dvor v konaní pri uplatnení práva zo zmenky z úradnej moci skúmal postavenie žalovaného ako spotrebiteľa. Podľa záverov tohto rozhodnutia napriek tomu, že v danom prípade sa jedná o vzťah uplatnený na základe zmenky ako abstraktného cenného papiera, je jeho povinnosťou skúmať postavenie žalovaného ako spotrebiteľa. Dohoda o vyplnení zmenky je obsiahnutá vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, teda jej obsah a ani konkrétne znenie nebolo so spotrebiteľom individuálne dohodnuté. Samotné dojednanie v čl. 17 VOP, podľa ktorého „zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky", je v priamom rozpore s § 4 ods.6 z. č. 258/2001 Z. z. V zmysle zmenky sa zmenková suma úročí zmenkovým úrokom 0,25 % denne odo dňa, kedy sa stal v zmysle čl. 4 všeobecných podmienok poskytnutia úveru splatný celý dlh. K samotnému vyplneniu zmenky teda veriteľ ako remitent pristúpil až v príčinnej súvislosti so zosplatením celého dlhu, pričom k zosplateniu dlhu došlo z dôvodu neplnenia zmluvných záväzkov zo strany spotrebiteľa. Dojednanie dohody o vyplnení zmenky považoval za podmienku, ktorá je v zmysle

čl. 2 písm. a/ v spojení s ustanovením prílohy ods. 1 písm. c/ smernice 93/13 EHS výslovne nekalá, nakoľko ide o podmienku, ktorej účinkom a dôsledkom by bolo priznanie za neplnenie záväzku zo strany spotrebiteľa neprimerane vysokého príslušenstva pohľadávky - zmenkový úrok 0,25 % denne. Zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky považoval za také dojednanie, ktoré umožňuje v rozpore s § 53 ods.4 písm. k/ O. z. požadovať od spotrebiteľa neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku. Takéto zmluvné dojednanie predstavuje neprijateľnú podmienku uvedenú v spotrebiteľskej zmluve. Podľa § 54 ods.5 O. z. neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Sadzba zmenkového úroku 0,25 % denne predstavuje 91,25 % ročne, čo je podľa jeho názoru v rozpore s dobrými mravmi. Svojou podstatou ide teda o sankčné plnenie, k plynutiu ktorého dochádza výlučne na základe porušenia zmluvných povinností zo strany dlžníka. Podľa právnej úpravy účinnej v SR od 15. 1. 2009, konkrétne § 369 ods.1 Obch. z. platí, že ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky stanovenej nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. Z uvedeného vyplýva, že pri vystavení neúplnej zmenky s úrokom 0,25 % denne, kde o obchádzanie uvedeného zákonného ustanovenia so zámerom získať v prípade porušenia zmluvných povinností od dlžníka sankčné plnenie v neprimeranej výške. Dospel k záveru, že dohoda o vyplnení zmenky, obsiahnutá vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, je právnym úkonom obchádzajúcim zákon, ktorý je v zmysle § 39 O. z. absolútne neplatný a preto sankčný úrok vpísaný v zmenke vo výške 0,25 % denne spôsobuje neplatnosť zmenky.

Ďalej zistil, že vyššie oboznamovaná úverová zmluva neobsahuje zákonné náležitosti v zmysle § 4 ods.2 písm. h/, i/, j/, k/ zák. č. 258/2001 Z. z. V zmluve totiž absentuje ročná úroková sadzba a RPMN, priemerná hodnota RPMN a rozpis splátok a preto v súlade s § 4 ods.3 zák. č. 258/2001 Z. z. sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Aj z vyššie uvedených dôvodov bolo potrebné žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Výrok o trovách konania sa opiera o § 142 ods.1 O. s. p. Neúspešnému žalobcovi nevznikol nárok na náhradu trov tohto konania a úspešná žalovaná si trovy konania neuplatnila.

Proti rozsudku podal odvolanie žalobca a žiadal ho zrušiť alebo zmeniť a návrhu vyhovieť. Podľa § 48 ods.1 zák. č. 191/1950 Sb. Zákon zmenkový a šekový, „Majiteľ môže postihom žiadať:.... 2 Šesťpercentné úroky odo dňa zročnosti“. Svoj nárok si svoj zo zmenky na videnie, nakoľko na zmenke je uvedené: Zaplatím za túto zmenku pri predložení. Podľa § 34 ods.1 Zákona zmenkového a šekového „Zmenka na videnie je sročná pri predložení.“ On predložil zmenku k v deň, ktorý uvádza v návrhu na začatie konania. Keďže uplatnená zmenka je opatrená doložkou „bez protestu“ indosant nenechal skutočnosť o predložení zmenky osvedčiť verejnou listinou.

V tejto súvislosti je nevyhnutné poukázať na to, že mu nie je známe, že by niektorý z účastníkov túto skutočnosť namietal, resp. spochybňoval. Nejde teda o spornú skutočnosť.

Namietal, že je na mieste poukázať na rozsudok NS SR sp. zn. 5Obo/3/2008 z 22.10.2008, podľa ktorého cit.: „Z povahy zmenky ako abstraktného a nesporného záväzku vyplýva, že majiteľ zmenky nemusí pri jej predložení k zaplaceniu, prípadne vymáhaniu, preukazovať, že mu odporca (povinný) zmenkovú sumu aj skutočne dlhuje.“ Poukázal aj na rozsudok NS ČR z 22.8.2002 sp. zn. 25Cdo/1839/2000 (uverejnený v Sbíрке soudních rozhodnutí a stanovisek č. 59/2004) podľa ktorého: „Směnka je v právní teorii obvykle definována jako dlužnický dokonalý cenný papír, jímž za předpokladu splnění přísných formálních náležitostí vzniká přímý, bezpodmínečný, nesporný a abstraktní závazek určité osoby zaplatit majiteli směnky v určitém místě a čase stanovenou peněžitou částku.“

Zmenku navrhol posúdiť podľa § 33 ods.1 Zmenkového a šekového zákona, ktorú on predložil ako určitú a namietal aj to, že účelom zmluvnej pokuty je donútiť dlžníka hrozbou majetkovej sankcie k riadnemu splneniu záväzku. Zároveň má sankčný charakter, lebo účastníka, ktorý poruší zmluvnú povinnosť, trestá nepriaznivým následkom v podobe vzniku ďalšej povinnosti zaplatiť peňažnú čiastku v dohodnutej výške. Dohoda o zmluvnej pokute a jej výške je zásadne vecou vzájomnej dohody strán zmluvy. Neznamená to však, že by mohla byť v každom jednotlivom prípade zmluvná pokuta dohodnutá v neobmedzenej výške. Zákon výšku zmluvnej pokuty výslovne neupravuje, avšak umožňuje zmluvnú pokutu znížiť, prípadne posúdiť platnosť dohody o zmluvnej pokute z hľadiska súladu s dobrými mravmi.

Odvolací súd verejne vyhlásil rozsudok a konštatuje, že preskúmaním rozsudku podľa § 212 ods.1,3 O.s.p. okrem čiastočného späťvzatia návrhu, zistil preskúmateľnosť a správnosť rozsudku, v ostatnej zamietajúcej časti rozsudok potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O.s.p., keď súhlasí aj s jeho dôvodmi.

Žalobcom uplatnené odvolacie dôvody nie sú dané.

Inými vadami podľa § 205 ods.1 písm. b) O. s. p., ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci sú všetky vady s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v § 221 ods.1 O. s. p. a tieto vady konania

postihujú chybný postup súdu prvého stupňa pri dokazovaní, nesprávne posudzovanie procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania), chybné poučovanie účastníkov a ďalšie nedostatky v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú samy o sebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Vada konania, ktorá môže mať vplyv na správnosť rozhodnutia, v konkrétnom prípade nemusí mať za následok vecne nesprávne rozhodnutie a odvolací súd tu posudzuje otázku, či by obsah výroku rozhodnutia bol iný, keby k vade konania nedošlo. Typickou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci je také porušenie práv účastníka konania, v dôsledku ktorého mu bola odňatá možnosť konať pred súdom [napr. nedostatok vyrozumienia účastníka o pojednávaní súdu (vrátane oneskoreného predvolania či vyrozumienia), v dôsledku ktorého bol účastník vylúčený z prednesu, z práva vyjadriť sa k dokazovaniu a p., neposkytnutie odvolateľovi poučenia o povinnosti tvrdenia (§ 101 ods.1 O. s. p.) alebo poučenia o dôkaznej povinnosti (§ 120 ods.1 prvá veta O. s. p.), aj keď to bolo podľa stavu konania potrebné, rozhodnutie o veci bez nariadenia pojednávania (§ 115a O. s. p.), i keď pre to neboli splnené podmienky]. Vadnosť konania môže účastník preukazovať nielen na základe skutkového a dôkazného stavu, ktorý tu bol v konaní pred súdom, ale tiež s prihliadnutím na skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli pred súdom uplatnené [§ 205a ods.1 písm. b) O. s. p.]. Vadou konania (dôkazného) je i okolnosť, že pri vykonávaní dokazovania nebolo postupované v súlade s príslušnými ust. O. s. p. (napr. osoba, ktorá mala byť vyslúchaná ako svedok, bola vyslúchnutá ako účastník konania, svedok nebol o svojich povinnostiach riadne poučený, listinný dôkaz bol vykonaný v rozpore s § 129 ods.1 O. s. p. a p.).

Žiadna skutočnosť uvedená v odvolaní neumožňuje záver, že by konanie bolo postihnuté niektorou z uvedených väd, preto tento odvolací dôvod nie je daný.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie procesný postup alebo aj rozhodnutie súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu O. s. p.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

Podľa § 157 ods.2 O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Z cit. ust. vyplýva, že súd prvého stupňa je povinný v odôvodnení uviesť, ktoré skutočnosti (skutkové zistenia) boli dokazovaním, zhodnými tvrdeniami účastníkov alebo iným zák. predpísaným spôsobom - podľa jeho názoru - preukázané a ktoré nie, príp. tiež, ktoré z nich sú pre rozhodnutie veci bezvýznamné. Pri každej jednotlivéj, preukázanej i nepreukázanej, skutočnosti (skutkovom zistení) musí stručne a jasne uviesť, ako k tomuto záveru dospel, teda z akých dôkazov - podľa jeho názoru - záver vyplýva, ako tieto dôkazy podľa § 132-§ 135 O. s. p. hodnotil, a to najmä vtedy, ak šlo o dôkazy protichodné, a prečo nevyhovel všetkým návrhom účastníkov na vykonanie dôkazov, pričom svoj výklad musí prispôbiť konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci, najmä rozsahu dokazovania, zložitosti zisťovania skutkového stavu veci, množstvu návrhov účastníkov na vykonanie dôkazov a p. a uviesť ho tak, aby jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach (skutkových zisteniach) neboli pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Jednotlivé preukázané skutočnosti (skutkové zistenia) je potrebné premietnuť do záverov o skutkovom stave veci (do tzv. skutkovej vety), ktorý stručne a výstižne vyjadruje skutkový stav veci (§ 153 ods.1 O. s. p.) a ktorý je rozhodujúci pre právne posúdenie. Posúdením veci po právnej stránke treba pritom rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil,

a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá. Prakticky nepreskúmateľný je preto rozsudok, v ktorom nie sú vysvetlené prípadné rozpory medzi konkrétnymi dôkazmi, na základe ktorých sa to ktoré skutkové zistenie robí.

Podľa ustálenej súdnej praxe rozhodnutie nie je preskúmateľné predovšetkým v prípade, že z jeho odôvodnenia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej, resp., keď sú právne závery v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej novej interpretácii odôvodnenia nevyplývajú. Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane judikoval, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces (konanie) podľa Čl.46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky (uverejnenej pod č.460/92 Zb., v znení neskorších ústavných zákonov), Čl.36 ods.1 Listiny základných práv a slobôd (úst.zák.č.23/91 Zb.) a Čl.6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (uverejneného oznámením č.209/92 Zb. a č.102/99 Z. z.) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Pre účastníka konania, v ktorom bolo vydané nepreskúmateľné rozhodnutie to znamená odňatie jeho možnosti konať pred súdom, lebo mu neumožňuje - ak s rozhodnutím nie je spokojný - efektívne využitie jeho procesného práva na napadnutie rozhodnutia súdu odvolaním (§ 201 prvá veta O. s. p.), t. j. aby mohol odvolanie odôvodniť z hľadiska § 205 ods.1,2 O. s. p., lebo ak rozhodnutie neobsahuje žiadne dôvody, resp. obsahuje iba nedostatočné dôvody, v takom prípade účastník konania objektívne nemá ani možnosť posúdiť správnosť, resp. nesprávnosť rozhodnutia (postupu súdu) a teda ani sa kvalifikovane rozhodnúť, ktorým odvolacím dôvodom má odvolanie odôvodniť, aby bol v odvolacom konaní úspešný. Preto ak je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné, lebo neobsahuje žiadne dôvody alebo obsahuje iba nedostatočné dôvody, prichádza do úvahy len zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nie je potrebné skúmať existenciu aj prípadných ďalších uplatnených odvolacích dôvodov.

Napadnutý rozsudok zodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z § 157 ods.2 O. s. p. a zásadám súdnej praxe a je preskúmateľný a ak žalobca tvrdí opak, ide len o jeho subjektívny pocit.

Vo výroku uznesenia z 1.2.2016 bola upozornená žalovaná, že ak sa stanovenej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že proti čiastočnému späťvzatiu žaloby nemá námietky.

Keďže čiastočne vzal svoj návrh späť žalobca, čo do zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne v časti uplatneného zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne, čím si žalobca uplatnil v konaní len zmenkový úrok 0,06 % denne, so zreteľom na § 96 ods.1,2, § 211 O.s.p. odvolací súd pripustil čiastočné späťvzatie v rozsahu zmenkového úroku 0,19 % denne, zrušil rozsudok v tejto časti a konanie zastavil.

V ostatnej časti odvolací súd rozsudok potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods.1, 2 O.s.p.

Súd prvého stupňa vec správne právne posúdil, keď žalobu o zaplatenie zmenkovej sumy vo výške 905,01 eur, zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 905,01 eur od 1.5.2011 až do zaplatenia, 6 % ročný úrok zo zmenkovej sumy 905,01 eur od 15.6.2011 až do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy, teda 3,02 eur a náhradu trov konania zamietol a jeho rozhodnutie je presvedčivé. Zmenkový úrok síce (tak ako správne konštatuje súd prvého stupňa), plní funkciu odmeny za poskytnuté peňažné prostriedky, avšak za primeranú odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov nie je možné požadovať ročný úrok, ktorý sa v podstate rovná dlžnej istine, v čase vystavenia zmenky boli úrokové sadzby uplatňované bankami pri spotrebiteľských a ostatných úveroch domácností nižšie ako 14 % ročne podľa internetovej stránky NBS, ktorú sadzbu zmenkový úrok vo výške 0,25 % žiadaný navrhovateľom denne, resp. 91,25 % ročne až 6x prevyšuje. Úrokovú doložku na zmenke preto súd prvého stupňa správne považoval za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi a podľa ustálenej súdnej praxe (je potrebné prihliadať na rozpor s dobrými mravmi), (porovnaj rozsudok NS SR 5Cdo/26/2011 z 26.4.2012), úroková doložka je neplatná.

Odvolací súd ešte dopĺňa, že navyiac v stovkách vecí žalobcu musí byť zabezpečená ochrana práv spotrebiteľa, postup žalobcu, keď podal žalobu proti žalovanej predstavuje také konanie, ktoré pri obchádzaní zákona z hľadiska pozitívneho práva sa javí ako nenapadnuteľné (konanie in fraudem legis), keďže v exekučnom konaní bolo predtým zastavené právoplatne (porovnaj aj rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Cdo/446/2012, 3Cdo/227/2012, 3Cdo/237/2012) a žalobca svojím postupom porušil záväzné právne pravidlo platiace v právnom štáte, v Slovenskej republike za účelom dosiahnutia nežiaduceho výsledku a preto tu aplikácia zákona o zmenkách neprichádzala do úvahy.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania platí aj pre odvolacie konanie.

Výrok o trovách konania sa odôvodňuje neúspechom žalobcu v odvolacom konaní a § 150 ods.2 O.s.p., keď žalobca mal len minimálny úspech vo veci po pripustení čiastočného späťvzatia návrhu v časti zmenkového úroku.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.